

Móra *nyú*

A Móra Ferenc Kollégium lapja | XVIII. évfolyam 2. (58.) szám | 2014. december

Kedves olvasók!

Itt a december, és a Mikulással együtt megérkezett a vizsgaidőszak is. A karácsonytól is már csak 4 nap választ el minket, amikor ezen sorokat írom. Ezt a számot karácsonyi ajándéknak szánom szeretett kollégiumunk lakói számára, nagyon remélem, hogy még a szénzünet előtt sikerül kinyomtatni és kiosztani. De ha mégsem, az internetes verziót akkor is olvashatjátok, és ez esetben januárban, a kéthetes ünneplő-tanuló szünet után vehetitek kézbe az újságot a maradék bejgli majszolása közben.

Ebben a számban olvashattok azokról a szakkollégiumi kurzusokról, melyek az előzőben nem lettek bemutatva (kivéve egy-kettőt, valószínűleg a róluk írt cikkeket a digitális postások szertelensége miatt nem találtam főszerkesztői postaládámban:)). Érdekes elolvasgatni, milyen kurzusok közül lehet válogatni, milyen tapasztalatokat szereztek lakótársaitok, milyen órákra jártak barátaitok, hisz ezáltal ti is jobban képben lesztek, hogy hol laktok, milyen rendszernek vagytok a részesei. A szakkollégium egy hatalmas lehetőség, csak élni kell vele!

A közösségi és szakmai rendezvényekről is találhattok beszámolókat, és láthattok képválogatásokat. Ezek közül a Bölcsészettudományi Konferenciát emelném ki, mely bátran mondhatjuk, minden szempontból nagyon jól sikerült. Ezen felül a Szakmai Bizottság tevékenységéről is tájékozódhattok, ugyanúgy, ahogy az előző számban a Kollégiumi Bizottságról, hogy mindenki számára egyértelmű legyen a két bizottság közti különbség, és hogy tudjátok, milyen problémával, kéréssel kihez fordulhattok.

Az idei évben a kollbiz új tagjaival készítünk interjúkat arról, hogy mi motiválta őket a választásokon való elindulásban, illetve egyáltalán abban, hogy közösségi szerepet vállaljanak, milyen feladatokat végeznek a bizottság tagjaiként. Sajnos a bolognai rendszer és az internet miatt a hallgatók egyre kevesebbet járnak le a közösségi rendezvényekre, nem vesznek részt a programokon, nem ismerik kollégista társaik nagy részét. Törekedni kell, hogy ez a folyamat, ha nem is visszafordítható, és nem lesz már minden úgy, mint „a régi, szép időkben”, azért megálljon, különben Dzsí pár, még szellemként néha visszajáró, hajlott korú exkollégistának fogja csak húzni a talpalávalót a kolibulikon. A kollégium, és a kollégiumon belül egy maréknyi ember nagyon sokat megtesz azért, hogy közösséget kovácsoljon, érdekes kulturális és szakmai rendezvényeket szervezzenek nektek, úgyhogy ezután csak rajtatok a sor, hogy TI tegyetek valamit a kollégiumért.

Kellemes karácsonyi ünnepeket és boldog újévet kívánok az egész szerkesztőség nevében!

Danyi Jeldi

A szakmai bizottság tagjai

Kovács Flóra
V/19
Jogász 5. év
Állam- és Jogi tudományi tagozat

Kovács Eszter
31/B
Pénzügy és számvitel BA 4. év
Gazdaságtudományi tagozat

Filep Tamás
V/9
Fizikus MSc 2. év
Mérnök informatikus MSc 1. év
Természettudományi és Informatikai tagozat,
Bizottsági elnök

Danyi Ildikó
17/B
Magyartanár-Némettanár MA 3. év
Tanár szakos tagozat

Bíró Gyöngyvér
V/7
Történelemtudomány PhD 2. év
Bölcsészettudományi tagozat

A Szakmai Bizottság bemutatása, tevékenysége

Szakkollégiumi kurzusok, előadások koordinálása, egyetemi kurzuselismertetés, tanulmányi kötelezettség ellenőrzése, más szakkollégiumokkal, egyetemi egységekkel, szakmai szervezetekkel való kapcsolattartást, pályázatok, szakkollégium népszerűsítése.

A fentiekben leírt kulcsszavakkal lehet legjobban összefoglalni azt a sokrétű tevékenységet, amelyet a Szakmai Bizottság a szakkollégiumban végez. Természetesen mindezen felsorolt tevékenységek egy részében leginkább koordináló feladatot lát el, így ezúton is szeretnénk mindenkinek megköszönni a segítséget mindazoknak, akik valamilyen módon segítették a programok létrejöttét. A Szakmai Bizottság idén februárban alakult, tehát ebben a ciklusban még sok rendhagyó feladattal

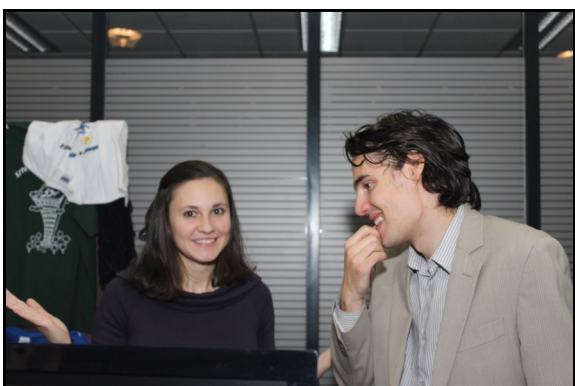
kellett megbirkóznia, amit nagy örömmel és lelkesedéssel csinálunk, hiszen az alapok letételének megvan a maga szépsége, ugyanakkor a jövőben a többi feladatra is szeretnénk még nagyobb energiát fordítani.

Külső tagság, szakkollégiumi pontrendszer

A Szakmai Bizottság kidolgozta, a kollégiumi közgyűlés pedig a legutóbbi ülésen elfogadta a szakkollégiumi külső tagságot, illetve a feltételeit. A külső tagság azoknak a tehetséges, érdeklődő hallgatónak kínál lehetőséget, akik valamilyen okból kifelé nem laknak bent a kollégiumban, viszont a szakmai, kulturális,

illetve közösségi rendezvényeken szívesen részt vennének. A külső tagokra ugyanazon bennmaradási követelmények, szakkollégiumi kurzusok, szakmai munka stb. vonatkoznak, mint a belső tagokra.

Folyamatban van egy szakkollégiumi pontrendszer kidolgozása, amelyet még a Kollégiumi Bizottsággal, illetve a bentlakó hallgatókkal is egyeztetni szeretnénk. A pontrendszer a szakkollégisták szakmai teljesítményének objektív, egységes formában történő megítélésének átláthatóságát hivatott elősegíteni. Az előzőekben említett rendszer kidolgozása azért is kiemelten fontos, mivel a jövő tavaszi szakkollégiumi minősítés várható alapkövetelménye a minőségbiztosítási rendszer bevezetése, illetve az abban való előrelépés.

Szakkollégiumi kurzusok

A szakkollégiumban idén a kötelező, választható ETR-es kurzusok mellett megjelentek a szabadon választható, hallgatók által tartott kurzusok is. Az előző félévben 22 szakkollégiumi kurzus közül lehetett választani, a következő félévben mindenképpen cél lenne ennek a számnak a bővítése, illetve szeretnénk elérni, hogy minden szakkollégista fel tudjon venni olyan kurzust, amely szorosan kapcsolódik az egyetemen általa hallgatott szakhoz.

Más szakkollégiumokkal való kapcsolattartás, szakkollégiumi találkozók, interkoll, szakkollégiumi konferenciák

A Szakmai Bizottság elnökeként rendszeresen képviseltem a szakkollégiumot a SZÉF (Szakkollégiumok Egyeztető

ismerkedés követte őket, ahol más szakkollégistákkal és szakkollégiumokkal ismerkedhettünk meg, alakíthattunk ki értékes kapcsolatokat. Meghívást kaptunk a Rajk László Szakkollégiumtól a lakiteleki együttgondolkodós hétvégére, szép számmal részt vettünk a Simonyi szülinapi ünnepségen, illetve az előző félévben szakkollégiumi találkozót szerveztünk a kollégiumban a Bibó István, a Rajk László, a Kerényi és Simonyi Szakkollégiumok részvételével. A fentiek alapján úgy látjuk, hogy szépen lassan kezdünk beilleszkedni a szakkollégiumi közegbe,

bár még nyilvánvalóan csak a folyamat elején vagyunk. A december elején tartott szakkollégiumi konferencián 12 darab más szakkollégiumból érkező hallgató is tartott előadást,

reméljük, hogy a következő félévben szervezett TTIK-s, és GTK-s hallgatók számára kiírt konferencia is hasonlóan sikeres lesz.

Szakkollégium népszerűsítése, nyílt napok, EFOTT

A szakkollégiumot egy sikeresen megírt pályázatnak köszönhetően képviselhettük az Egyetemisták és Főiskolások Országos Turisztikai Találkozásán (EFOTT-on), amelynek ebben az évben Miskolc adott helyet. Az idén minden egyetemi kar nyílt napján részt vettünk, ahol lehetséges volt, külön standdal, illetve előadással. A nyári kollégiumi felvételt megelőzően Szakkollégiumi Nyílt Napot tartunk az érdeklődőknek.

További terveink

A következő félévben szeretnénk folytatni a már megkezdett tevékenységeket, illetve nyitni a duális képzés, a cégekkel való kapcsolattartás irányába. Emellett szeretnénk megszervezni a tagozatonként, egyénekre jobban lebontott kommunikációt, menedzselést, ugyanis szakkollégistaként sokkal több lehetőség van publikálni, illetve szakmai találkozókra részt venni, mint átlagos egyetemistaként. A jövőben az egyetemközi szakmai versenyek meghirdetésére is szeretnénk nagyobb hangsúlyt fektetni.

Filip Farnás

szakmai bizottsági elnök

Fóruma) által tartott interkoll üléseken. Az ülések sokszor maratoni hosszúságúra nyúltak, illetve rendszeresen kötetlenebb program keretén belüli

Fotók:

Kujbus Tamás, Maksa Balázs

A hamiskártyás

Mi motivált arra, hogy neki vágj a kollégiumi bizottsági választásoknak?

Elsőévesként Réger Attila támogatásával indítottam el egy öntevékeny csoportot, a Kártyakört, mely a mai napig remekül működik. Ezáltal sok embert sikerült megismernem, és tőlük rengeteg biztatást kaptam azzal kapcsolatban, hogy vágjak neki a kollégiumi bizottsági választásoknak. Valamint úgy gondoltam, hogy másodévesként több feladatot szeretnék majd vállal-

ni a kollégium életének alakításában, és remélem, hogy a leendő kihívásokat sikeresen teljesítem majd.

Mik a feladataid a Kollégiumi Bizottságban?

Titkárhelyettesi feladatok ellátása, öntevékeny csoportokkal való kapcsolattartás és kisebb, de nem elhanyagolható részben a kulturális rendezvények szervezése.

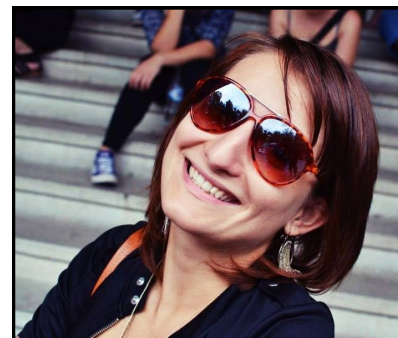
Milyen tervekkel rendelkezel az említett feladatok megoldását illetően?

A titkári feladatokkal együtt jár a kollégium szakmai életében való jártasság. Ebből a szempontból még van mit tanulnom, de remélem, hogy Apjok Vivien kollbiz titkár ebben majd segítségemre lesz. A titkárhelyettesi feladatkör rendkívül rugalmas, ezáltal más, hatáskörömen kívüli feladatokkal is tudok foglalkozni. Az öntevékeny csoportoknak a különböző kellékek beszerzésében segíték, emellett pedig elvállaltam a karácsonyi műsor szervezésében való részvételt. Ezt azért éreztem fontosnak, mert tavaly volt alkalmam szerepelni a műsorban, és nagyon tetszett az egész hangulata. Gódor Nikivel mindent megteszünk majd annak érdekében, hogy

idén is színvonalas előadást állítsunk össze.

Korábban már képviselted a kolit az EFOTT fesztiválon, illetve máshol is. Milyen tapasztalatokkal gazdagodtál, és ezeket hogyan szeretnéd hasznosítani a Kollégiumi Bizottságban?

A 2014-es EFOTT-on egy hétig a Civil faluban népszerűsítettük a kollégiumot. Saját standdal, kiadványokkal, prospektusokkal, szak-kollégiumi kurzusokhoz kapcsolódó kvízekkel csalogattuk az embe-

reket. A fesztiválozás mellett augusztus végén az elsőévesek beiratkozásakor a TIK-ben, valamint a bölcsész kar nyílt napján képviseltem a kollégiumot. Ezen alkalmakkor főként gyakorlati tapasztalatokkal gazdagodtam (szervezés, informálás, megnyilatkozás terén), és úgy vélem, hogy kollégiumi bizottsági tagságom során ezeket az ismereteket a későbbiekben majd hasznosítani tudom.

Székely Zsófia

A katona

Miért döntöttél úgy, hogy indulsz a kollégiumi bizottsági választásokon?

Már hat éve élek a Mórában, és eddig még nem voltam a Kollégiumi Bizottság tagja, de most úgy éreztem, hogy mint régi kollégista és kollégiumi dolgozó van helyem a bizottságban, és ezen a fronton is harcolhatok a kollégiumért, annak jó közérzetéért és népéért.

Milyen feladatokat látsz el a Kollégiumi Bizottságon belül?

A hallgatói, valamint a dolgozói kapcsolattartásért felelek, az én hatáskörömbe is tartozik a sportrendezvények szervezése, illetve minden egyéb feladatot ellátok, amivel megbíznak.

Vannak konkrét terveid, amiket szeretnél megvalósítani a bizottság tagjaként?

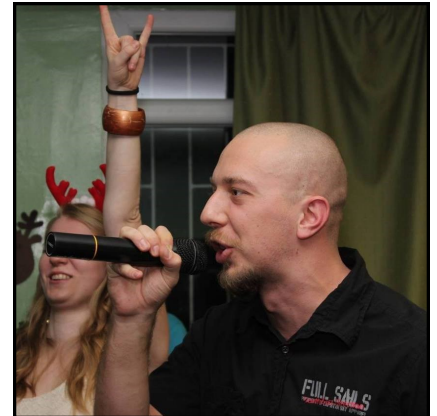
Jól ellátni a feladataimat. Én csak egy katona vagyok, parancsokat teljesítek. Már

sikerült beindítani a kollégiumi fogadóórát, amelyet minden héten szándékozom megtartani az alagsori foteleknél. A fogadóórák időpontjairól a Facebook és a hangosbemondó által tájékozódhatnak az érdeklődők. Mindenkit várok ezekre az alkalmakra, akinek valami-

lyen gondja, javaslata, észrevétele akad a kollégiumi élettel, a Kollégiumi Bizottság munkájával kapcsolatban.

Mi a célja a fogadóórák tartásának?

Ledönteni az esetleges falakat az itt lakók és a kollégiumi döntésekben érdekelték között, illetve szeretném tudatosítani a kollégistákban, hogy a kollégiumi bizottsági választásokon való részvétel mellett más módon is van beleszólásuk a Móra életét meghatározó

döntésekbe, elvégre a Kollégiumi Bizottságban a kollégistákért végzük a munkánkat.

Kollégiumi gondnoki tiszted milyen pozitívumokat rejthet a Kollégiumi Bizottságban végzett munkádat tekintve?

Igen. :) Dolgozóként jobban átlátom a kollégium működését, mint egy átlag kollégista, és a korábbi helyettesítő portásaságból, valamint a gondnokságból adódó többlettudásomat érvényesíteni is szeretném a bizottságon belül. Racionális életszervezés-párti vagyok, és eszerint is szeretnék dolgozni a kollégiumért.

Szekeres Tamás

Új csillagok születtek

Kollégiumunk lakói között kiváló csocsójátékosok akadnak. Erről győződhetek meg azok, akik részt vettek versenyzőként vagy nézőként az október 28-án és 29-én megrendezett Csocsóbajnokságon.

Már ténylegesen hagyománynak tekinthető a bajnokság, hisz 2004 óta kerül megrendezésre. Idén tíz csapat indult a versenyen, háromban a gyengébbik nem is képviseltette magát. A 300 forintos nevezési díjat a szervezők, Széplaki

Tünde és Varga Bálint az első három csapat jutalmára költötte, azonban az utolsó helyezettek is

kaptak egy finit roslert vigaszdíjként. A bajnokság végére trónfosztás történt, hisz Jánosik Ákos és Seres Gábor duója diadalmaskodott a kétszeres győztes csapaton. Ezúton is köszönjük a szervezőknek, és gratulálunk a nyerteseknek!

Fotók: Mihácsi Gabriella, Maksa Balázs

Tökölés avagy halloween a koliban

Kinek mi jut eszébe az őszi? Elhulló, sárga falevelek, sár vagy inkább sál és persze a szezonális gyümölcsök és zöldségek? Ha halloween, akkor mindenkinek a töklámpások jutnak az eszébe, és a cifrán kifaragott arcok még ijesztőbbé tehetik az éjszakáinkat a szellemsztorik mellett. A koliban is így esett meg, mert ha őszi, akkor jön a Tökölés!

Nagy hagyománynak örvend ez az ünnep is. Ilyenkor minden szoba indulhat a tökfárgató versenyen, ahol szebbnél szebb műveket vontathatunk fel a közönség előtt. Idén is sok indulóval kezdődött el a verseny, ahol a monumentális zöldségek szebb arcukat mutathatták meg a kíváncsiskodók számára. A közönség a kolibuli előtt a tornateremben tekinthette meg az alkotásokat, majd szavazás keretében döntöttek sorsuk felől. A zsűri tagjai Nowosielski Dia,

Széplaki Tünde és Pikó Judit az eredményt hamarosan megosztották velünk, ami a következő lett:

1. Tóth Berni és Szabó János Kutyi Gollamje
2. A 11-es szoba Halálcsillaga
3. Az V/17-es szoba halott menyasszonya

A közönségdíjas Kiss Máté Tank lett a Feszty-körkép egy részletével, mellyel ámulatba ejtett mindenkit.

A Tökölést ezután tombola követte. Csenki Gergely Móki konferálása alatt a díjak kiosztásában és a tombolák kihúzásában egy lelkes jelentkező segítségére is szükség volt. Danyi Ildi szívesen vállalta a feladatot.

Mindenki, aki nyert, örült, mert mindenképpen hasznos dolgok kerültek birtokába, mint például egy hűtőillatosító, egy

gyertya, Kornél által felajánlott fuvarkuponok és szösztelenítő is.

A tököket a szavazás után a lépcsőre vitték, hogy a kolibuli alatt még vethessünk rájuk néhány szempillantást.

A buli ezután a jókedvről és a halloweenről szólt, Dzsi gondoskodott a hangulatról a kidíszített tornateremben, Zoli pedig bátorítóval látta el a szomjas fiatalokat.

Itt volt az ősz, itt volt újra, és ezúton is szeretnénk megköszönni a szervezőknek, Szekeres Tamásnak, Jagyugya Eriknek és a segítőknek a munkáját! A dekoráció szenzációs volt, hála a kolyi állandó dekorálóművészeinek, Tóth Lilinek és Gódor Nikinek, a tökök igan fessék voltak, tartásukat jól megtartották a verseny után is.

Mihácsi
Bettina

Cukorrajongóknak

Két elődöntőn (október 14-én és november 5-én) és egy döntőn (november 12-én) kóstolhattuk végig a kollégisták süteménycsodáit az ideozi félévben.

A Sütisütő szeretett lakhelyünk egyik legnépszerűbb programja, mert még olyanok is részt vesznek rajta, akik amúgy nem nagyon szoktak lejárni a közösségi eseményekre: ez is volt a cél a rendezvény kiötlésekor. Sokak

meglepetésére tavaly egy fiúszoba nyerte a versenyt, több rutinos lányszobát is maga mögé utasítva. Így idén már nem volt annyira meghökkentő, hogy ismét egy fiúszoba, egészen pontosan a 6-os szoba fiai nyerték a megmérettést nagyon finom gesztenyés süteményükkel. Ezúton is gratulálunk nekik!

Íme a recept:

Vadgesztenye

Hozzávalók:

- 50 dkg darált keksz
- 15 dkg porcukor
- 25 dkg gesztenyepüré
- 2 evőkanál rum
- 23 dkg margarin (20 a masszához, 3 a csokimázhoz)
- 1,5 dl tej
- 1,5 tábla főzőcsoki

Elkészítés:

A főzőcsokin kívül mindent összegyúrni masszának (egy kevés tejet lehet hagyni még a csokimáznak). Majd a masszából gesztenye méretű gombócokat formálni.

Csokimáz: 150 g csokihoz 3 dkg margarint. A főzőcsokira forró vizet önteni egy pár percre, majd leönteni. Margarint felolvasztani, lehet pici tejet is hozzáadni. Összeönteni a margarint és a csokit, és nagyon lassú tűzön kavargatás mellett 2-3 percig felolvasztani.

Ezután ebbe kell mártogatni fogpiszkálóval a már elkészített gombócokat.

IV. PÁLINKAMUSTRÁ

– PÁLINKA MINDHALÁLIG

*„A jó házi pálinka egy csodaszesz!
Az ember attól csak bölcsőbb lesz!
Én is igencsak bölcsé váltam,
Mert már sokféle pálinkát próbáltam.”*

Ez a rövid idézet szépen összefoglalja mindazt, ami a Pálinkamustrán történt. Hiszen idén is szép számmal kínálták és kóstolták a „csodaszeszt” a kolisok - a jobból sosem elég.

A nyári melegben a diákok szorgosan szedték össze a fa alól a gyümölcsöket, hogy majd ezzel melegíthessék fel testüket a zord, téli hidegben, nehogy elkapja őket a csúnya megfázás. Előrelátóak voltak. Az önzetlenebbek úgy gondolták, hogy társaiknak is okoznak egy kellemes estét. Erre november 20-án került sor. Összesen 26-an nevezetek, 38 tétellel. Ez még gombócból is rengeteg, nemhogy pálinkából. Azonban az ízspecialistákat ez sem tántorította vissza, igyekeztek mindent végigkóstolni, nehogy a legfinomabbról maradjanak le.

*„Ha kemény a tél és hideg van,
Dideregsz, vacogsz és fázol.
De garantáltan felmelegedsz
Ha egy jót pálinkázol!
Mert a pálinka tüzes nedű,
Aki issza, kigyúl belül!”*

A zsűri nehéz és kimerítő munkájába nem is merek belegon-

dolni. Nem lehetett egyszerű meghozni a végső döntést. 38 íz néhány óra lepergése alatt, igazán nagyszerű teljesítmény. A zsűri triója idén: Németh Beáta, Balázs Gergely (Gerzson) és Árgyelán János volt. A döntés végül éjjél környékén született meg: nagy arany minősítéssel hajthatta nyugovóra fejét: Lipták Gergő (Stanley szilva pálinka), Gyenizse Dániel (vilmoskörte pálinka) és Nagy Nikolett (barack pálinka). A közönség ízlelőbimbóját Csikós Andrea bodzapálinkája nyerte el.

Köszönjük a szervezést Horváth Zsoltnak, a sok finomságot a nevezőknek és a pálinkák tesztelését a résztvevőknek. Mindenképpen ismétlést igényel.

*„A párlat, mely születéstől halálig elkísér,
Áldás, mely magában hordozza végzetét,
Lélekig nem hatol semmi így.
Ima, mely mormolja önmagát.
Nincs, mi a napfényt így hozza eléd,
Karácsony, új év nélküle mit sem ér,
Adj hálát Istennek mindezért.”*

Drozdik Evelin

Fotók: Maksa Balázs

Pillanatképek a Mikulás-buliról

Fotók: Maksa Balázs

Fel nem tűnt vezérek és elmaradt meglepetések

Dupla politológus dömping a Mórában

Két politikatudományi kerekasztal is helyet kapott a Móra koliban az ősz végén: először Török Gábor és Löffler Tibor, második alkalommal Fodor Gábor és Stumpf Péter Bence vitatta meg az idei év választásainak tanulságait.

A Szegedi Politológus Hallgatók Egyesületével (SZTEP) közösen szervezett kerekasztalok első, november huszadikai ülésén két ismerős arc foglalt helyet a nagyteremben: az országosan ismert politológus, a Budapesti Corvinus Egyetem Politikatudományi Intézetének docense, a Vision Politics igazgatója, Török Gábor és Löffler Tibor, az SZTE ÁJTK Politológiai Tanszékének docense, aki már oktatóként is megfordult a Mórában. A beszélgetés témáinak gerincét, melyet Rotyis Bálint politoló-

gus, SZTEP elnökségi tag moderált, a pártok szempontja adta, szóba került a baloldali pártszövetség gyenge szereplése, aminek okaiként a széthúzást, a vezér hiányát, a kormány tudatos tevékenységét és baloldali pártok politikai teljesítményének hiányát jelölték meg a szakértők.

A közelmúlt eseményei Ózdon és a megismételt választáson aratott fölényes Jobbik-siker nyomán felmerült a radikális párt kormányképességének kérdése. Sem Löffler Tibor, sem Török Gábor nem zárta ki, hogy

valaha a Jobbik lesz kormányon, de ehhez az alternatíva hiányára és hatalmas elégedetlenségre lenne szükség.

Szóba kerültek a közéletet meghatározó külpolitikai botrányok is, amelyekről azonban információ hiányában a vendégek nem tudtak semmi pontosat kijelenteni. „Amit biztosan tudunk, hogy az Egyesült Államoknak valami gondja van Magyarországgal” – emelte ki Török Gábor. Utoljára a Lehet Más a Politika választási szereplését értékelték a politikai szakértők, Löffler Tibor hangsúlyozta a zöld párt társadalmi bázisának hiányát, Török Gábor sikernek nevezte a

párt parlamentbe való bejutását, azonban kudarcként hivatkozott az LMP eredeti elképzeléseinek, a politikai rendszer megreformálásának és az elit-cserének elmaradására.

December második napján ismét megtelt a nagyterem, Gömbicz Nándor vezetésével Fodor Csaba, a Nézőpont Intézet ügyvezetője és Stumpf Péter Bence, választáspolitikológus, a voksblog.blog.hu korábbi szerzője az új választási rendszer debütálásáról értekezett. A két elemző egyetértett abban, hogy a választási rendszer az elvárásoknak megfelelően működött, legyenek azok pozitív vagy negatív előjelűek, stabil kormány-

többség jött létre, érvényesült az aránytalanságra való hajlam. Nem valószínűsítették, hogy a közeljövőben nagy mértékű módosítást hajtanak végre a választási rendszeren, azonban mindketten kiemelték, hogy finomhangolásokra van szükség. A kormánytöbbség nagyarányú győzelmét a magas támogatottsággal és az ellenzék hibáival magyarázták, Stumpf Péter Bence a kétharmad okaként a választási rendszer aránytalanságát jelölte meg. Az ellenzék hibái alatt elsősorban a baloldali összefogás hatékonysága és a lélektani tényező hiányát értették. Szó esett a prémiumvoks intézményéről, vagyis a győztesnek számító töredékszavazatokról is, melyet

Stumpf Péter Bence kritizált, Fodor Csaba pedig unikális elemnek nevezett. A határon túli magyar állampolgárok szavazati jogát illetően a szakértők elfogadták, de a technikai tényezőkön finomítanának még. A két szakértő kritikusan beszélt a kampányfinanszírozásról és a könnyített jelöltállításról. Fodor Csaba kiemelte, hogy fontos az új politikai erők támogatása, de a legfontosabb a támogatások átláthatósága és elszámoltathatósága.

Szekeres Tamás

Fotók:
Kovács Ferenc, Szegedma.hu

Móra Akadémia

Bölcsészkonferencia

- kis rendezvény nagy tervekkel

A bölcsészettudomány sokszínűségéről tett tanúbizonyságot az első alkalommal megrendezett Országos Móra Akadémia Bölcsészkonferencia. Különleges esemény volt ez a szakkollégium életében, hiszen először köszönhetünk mórás konferencia keretében nemcsak szegedi,

hanem más egyetemről érkezett hallgatókat is - 12-en jöttek előadni a PTE Kerényi Károly Szakkollégiumból.

Ez több szempontból is előnyös volt szakkolinknak: mivel a Kerényi nagy múlttal rendelkező szakkollégium, így különösen fontos,

hogy odafigyelnek ránk, tudnak a Móráról; jó, hogy pozitív kép alakult ki bennük rólunk, s a szakmai kapcsolatokon túl közvetlen, baráti viszony is szövődött a két intézmény között. Másrészt azon hallgatók számára, akik komolyan veszik tanulmányaik, nagy szakmai előrelépést jelenthet más hallgatók

előadásainak megfigyelése, a más egyetemeken folyó munka megismerése, a tudományos munkáról való gondolkodás és meglátás kiterjesztése. Erre kiváló alkalmat biztosítottak az előadásokat követő „viták”, amelyek keretében nem csak az előadásokhoz szólhattunk hozzá, hanem kérdéseket tehattünk fel az előadónak, és így a mögöttes munkára, a kutatás okaira, körülményeire, módszereire is rákérdezhettünk, ami – úgy vélem – saját munkánkhoz is hozzáadhatott. Arról nem is beszélve, hogy egy TDK-n, szakdolgozatvédésen vagy bármilyen más konferencián is nagy szerepe van az előadói vitakészségnek, s az ilyen hallgatói konferenciák ezen képességek fejlesztésére is kiválóak; hogy úgy mondjam: körömelezésre nagyszerűek. Harmadrészt pedig e találkozó

remek elindulása volt annak, hogy a későbbiekben nagyobb szabású országos konferenciát is szervezzen a Móra – ami tervben is van, úgyhogy tudóspalánták, figyelem: máris lehet gondolkodni, legközelebb milyen témával állnátok ki a plénum elé!

Mivel jómagam a Nagyteremben tartott szekciókat hallgattam lelkesen, így sajnos a szívemnek oly kedves nyelvészeti előadásokat ki kellett hagynom, s ezekről számot adni e cikkben így nem is tudok (s nem is akarok – a SZEGEDma hasábjain olvasható Szekeres Tamás (Szekér) cikke az eseményről), zárásképp inkább néhány impulzusról számolnék be, amit én mint konferenciaelőadó tapasztaltam.

Először is, nagy élmény volt hallgatni a mórásokat, akikkel egyébként a büfében vagy a folyosón találkozunk, ám tudományos munkásságukról gyakran mit sem sejtünk, vagy csak nagyon keveset tudunk (én például imádoztam exszobatársaimat is ez alkalommal hallottam először előadni hivatalos keretek között), és jó volt tapasztalni, hogy mennyire felkészültek és ügyesek a hallgatótársaim. Másodszor: nagy élmény volt hallgatni a PTE-s hallgatókat is (akik szintén lehangoló előadásokat tartottak), s azt gondolom, hogy

a konferencia legtermékenyebb eszmecseréje a Modernkor szekció két előadása után zajlott, amelynek keretében két pécsi történészhallgató adta elő kutatási eredményeit. A kérdések csak úgy záporoztak, élmény volt hallgatni az élénk vitát – ez már felért egy igazi tudományos konferencia színvonalához, s mondhatjuk, hogy „a foglalkozás elérte célját”. Harmadszor pedig – mint néhány konferenciát megjárt egyetemista, mondhatom – a szervezés és háttér munka is igazán kiváló volt: minden időben a helyén, az

előadóknak pedig csak a szerepléssel és a tudományos eszmecserével kellett foglalkozni.

Ezúton szeretném tehát megköszönni még egyszer a szervezőknek a profi munkát, gratulálni hallgatótársaimnak a remek előadásokhoz, és biztatni minden mórást, hogy dolgozzon, kutasson, adjon elő, hogy a következő Móra Akadémián még szélesebb legyen az amúgy is változatos paletta!

Maksa Balázs

Fotók: Maksa Balázs

Kolis nyelvtanárok

Kollégiumunkban a nyelvtanulásra vágyók is megtalálhatják a kurzusok között az őket érdeklő nyelvórát. Angol, német és spanyol közül csemegézhetnek a lelkes kollégisták, spanyolból kezdő csoport indult, a másik két nyelvből pedig kezdő, illetve haladó szinten is oktatnak. A kurzusról a tanárokat, Mihácsi Gabit, illetve Lengyel Nórit kérdeztem. Kujbus Tamás interjút a következő számban olvashatjátok.

Lengyel Nóri

Mit tanulsz az egyetemen, mivel foglalkozol?

Jelenleg a hatodik évetem töltöm az SZTE-n: egy spanyol BA és egy nemzetközi tanulmányok MA elvégzése után, most a fordító és tolmács MA szak végzőse vagyok.

Mikor ismerkedtél meg a spanyol nyelvvel?

Spanyolul a gimnázium 9. osztályában kezdtem el tanulni, majd annyira megszerettem, hogy fakultációnak is azt választottam. Jó tanáraink voltak, megszerettették velem a spanyol nyelvet és kultúrát, így érettségi után nem is volt kérdés, hogy milyen szakon tanulok tovább. Így kerültem Szegedre, a Hispanisztika Tanszékre.

Ha jól tudom, nem ez az első alkalom, hogy spanyolos kurzust indítasz. Honnan jött az ötlet?

Valóban, már az előző szemeszterben is felmerült az ötlet, hogy mivel többféle nyelven lehet tanulni a kollégiumban, így akár lehetne egy spanyol kurzust is indítani. Akkor azonban két szakra jártam egyszerre és még aludni sem volt időm, nemhogy egy csoportot tanítani... Májusban viszont végeztem az egyik MA-n, több szabadidőm lett, így szeptemberben már nem is volt kérdés, hogy lesz-e kolis spanyol. Lett. :)

Mi alapján építed fel a kurzust?

Minden órára készülök új nyelvtannal, szókincsbővítéssel és gyakorlófeladatokkal, olykor-olykor pedig egy dolgozatot is összeállítok. Igyekszem sokféle feladatot vinni az órákra, hogy minél változatosabb és színesebb legyen.

Milyen könyvből tanítasz, hogyan készülsz az órákra?

Sok-sok spanyolos nyelvtankönyvvel találkoztam már eddig, de egyiket sem találtam 100%-osan megfelelőnek a nyelvtanuláshoz/nyelvtanításhoz. Éppen ezért több könyvből készülök egyszerre, mindenhol azt a részt válogatom ki, amivel meg vagyok elégedve: így fordulhat elő az, hogy egy órán akár 3-4 helyről is viszek anyagot, mert valahol a nyelvtanmagyarázat az érthetőbb, míg máshol jobb a szöszedet. Netes forrásokkal is dolgozok, rengeteg jó magyar és spanyol nyelvű blog, valamint weboldal foglalkozik a spanyoltanulással.

Milyen szinten vannak a hallgatók, és milyen szintre jutnak el a félév végére?

Úgy alakult, hogy egy teljesen kezdő csoport jött össze össze, akik bár más nyelveken beszélnek, de spanyolul még egyikük sem tanult. A nulláról, a spanyol

ABC-től és a kiejtéstől kezdtük el, majd rengeteg ragozás átnézése és szófordulat megtanulása után most már ott tartunk, hogy megvannak az alapok.

Mit tartasz fontosnak a nyelvtanítás kapcsán?

Számomra a legfontosabb a folyamatos, rendszeres tanulás! Főleg egy teljesen új nyelv felvételének a kezdetén. Ha nincsenek meg az alapok, akkor nem

lesz mire építkezni a későbbiekben. Az sem elhanyagolható, hogy érdeklődjön az ember annak a nyelvnek a kultúrája iránt, amin tanul: enélkül csak unatkozik az órákon, nem vágyik arra, hogy minél többet megismerjen az adott országról, az ottani szokásokról és az emberekről. Nem hiszek viszont abban, hogy vannak „nyelvérzék nélküliek”. Ha a rendszeres tanulás és az érdeklődés megvan, az már fél siker! Akkor már csak szabadidőre, szorgalomra és gyakorlásra van szükség és idővel minden nyelv elsajátítható lesz. :)

Mihácsi Gabi

Mit tanulsz az egyetemen?

Anglisztikát germanisztika minorral.

Mióta tanulod a németnyelvet?

9 éves korom óta, azaz 13 éve.

Honnan jött az ötlet, hogy szak kollégiumi kurzust indíts?

Szerettem volna valamit a közösségért tenni, és mivel német nyelvi órák nem voltak, ezért felvettem igazgató úrnál, hogy indíthatnék egy haladó németes kurzust. Elfogadta az ötletet, ezután pedig több kollégistától is hallottam, hogy szeretnének németre járni, ezért kettő kurzus indult el, kezdő és haladó/középhaladó.

Mi alapján építed fel a kurzust?

A kezdőknél ugye az alapoktól kell kezdeni, olyan nyelvtant szeretnék tanítani a nekik, amivel már meg tudják értetni magukat, a haladók-nál pedig ezeket az alap nyelvtanokat biztosítani, illetve ezekhez még hozzátenni. Használjuk azokat a feladatokat, amik a középiskolás tankönyvekben benne voltak, illetve az egyetemi tananyagban is. Internetről és a könyvtárból is nagyon sok mindent beszerzek, hanganyaggal együtt. Kezdő németen viszont egységes könyvből tanul mindenki.

Milyen szintre jutnak el a hallgatók a félév végére?

Egy félév nem elég szerintem, két félévre tervezem a tematikát. A kezdők, ha jól haladnak, a 2. félév végére alapfokon már tudnak, a haladók pedig kb. középfokon, akinek még nincs nyelvvizsgálója. Valakinek viszont a szinten tartásra nagyon jó, hogy ne felejtse el a tanultakat.

Nagy Noémi

Konfliktuskezelés az iskolában, avagy önismereti tréning

Egy borongós őszi napra esett az a novemberi péntek, amikor egy napra a Móra Ferenc Szakkollégium átalakult egy tréningközponttá. Kilenc óra előtt a magasszinten az e tájt megszokottól eltérően nagy mozgolódás jelezte a tréning kezdetét.

Tanárunk nem más volt, mint Harsányi Szabolcs Gergő, az SZTE Pszichológiai Intézetének szakpszichológusa, aki a reggeli fáradt – és ismeretlen – arcokat egy kreatív bemutatkozó blokkal igyekezett felébreszteni. Itt mindenki csak annyi és olyan információkat osztott meg társaival, ami számára még nem volt kellemetlen. Ezután egy térképes játék következett, ahol mindenki bejelölhette szülővárosát, vagy azt a települést, régiót, ami közel áll a szívéhez, vagy szívesen élne ott, esetleg valami kedves emléke fűzik hozzá. A térképünkön helyet kapott számos település Írországtól egészen Erdélyig. Csoportunk egyre jobban kezdett feloldódni, egyre jobban kezdett megnyílni. Fontos azonban megjegyezni, hogy bár a tréning sok pszichológiai vonással rendelkezett, itt elsődlegesen a pedagógiai értelmezéseit, vonatkozásait vizsgáltuk az

egy-egy kérdésnek, feladatoknak, játékoknak.

És akkor jöjjön néhány játék, melyeket csak ajánlani tudok a Móra kolti leendő tanárainak. Meg kell említeni, hogy a játékok egytől-egyig alkalmazhatóak bármilyen korosztályra megfelelő odafigyeléssel és átdolgozással.

A sok játék közül először egy egyszerűen alkalmazhatót mutatnék be. A „Humán bingo” nevű játék a társas kapcsolatokat, a kommunikációt és az emberismeretet hivatott fejleszteni. A játék lényege, hogy mindenki kap egy papírt, melyen különféle állítások szerepelnek. Ezekhez az állításokhoz kell a csoporton belül olyan embereket keresni, akikre igaz bármely állítás. Ami nehezíti a játékot, hogy minden csoporttagtól csak egyszer kérdezhet az egyén. Jól

alkalmazható ez a játék olyan csoportok számára is, ahol a tagok nem ismerik egymást, így az ismerkedés folyamata lerövidíthető, megkönnyíthető. Ezzel a feladattal sikerülhet a visszahúzódó diákok gátlásait csökkenteni, ezáltal aktív részesei lehetnek a csoportnak.

Egy számomra kedves játék következik, ami leginkább egy elvont kirakós játékhoz hasonlítható. A csoport tagjai véletlenszerűen választanak egy-egy lefordított képet, melyet csak ők láthatnak. Ezt alaposan megjegyzik (1-2 perc alatt), majd ismét lefordítják. A feladat nem más, mint a képkockákat időrendi sorrendbe állítani egy előre meghatározott időn belül. Mivel mindenki csak a saját képét látta, így minden a kommunikáción múlik. A játék sikeres végkimenetele attól függ, hogy a

csoport tagjai át tudják-e adni szóban a látottakat, illetve közösen – egymással szemben megértően – sorrendbe tudják-e állítani a képkockákban rejlő történetet. A játék feszültsége fokozható a rendelkezésre álló idő csökkentésével. Pedagógiaiilag ez volt számomra a legsikeresebb játék, hiszen ezt csak akkor tudja a csoport megoldani, ha minden tagot egyenrangúnak tekint. Büszkeséggel töltheti el a mórás csapatot az a tudat, hogy tanárunk állítása szerint még egy tréningjén sem sikerült ilyen gyorsan megoldani ezt a feladatot. Tehát kedves Mórások, örülhetünk, hiszen egy új rekordot állítottunk fel.

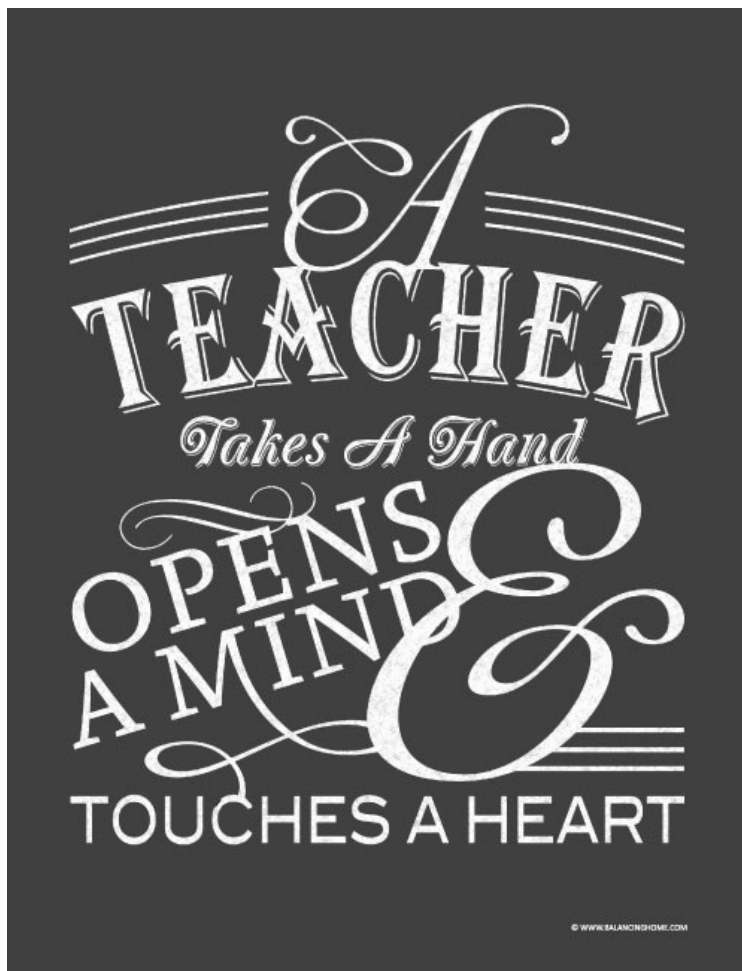
Az érdekesebbnél érdekesebb és tanulságosabb játékok közül a nap záróakkordjául szolgáló feladatot mutatnám be végezetül. Fél óra erejéig mindenki átélhette, hogy milyen a nyomozók élete, milyen egy nyomozási folyamat részesének lenni. A csoport két kisebb csapatra szakadva ugyanazt a feladatot oldotta meg. A csapaton belül mindenki kapott egy kis cetlit, melyen néhány rövid mondat szerepelt. A feladat nem más volt, mint a mondatfoszlányok alapján meg-

állapítani, hogy a négy gyanúsított közül ki lehetett az elkövető. A játékot bonyolította, hogy a cetlit csak annak tulajdonosa olvashatta, azonban a szóbeli kommunikációnak semmi korlátja nem volt. A feladat sikeres megoldásához elengedhetetlen volt a hatékony csoportmunka, viszont ezen túl

sikerült helyesen megoldania a feladatot, bár a mi csapatunk a korábbi helyes gondolatmenetet felrúgva előlről kezdte az egészet, így mi a megadott időn kicsit túlnyúlva tudtuk csak teljesíteni azt. Viszont az öröm annál nagyobb volt. Egy szó mint száz, a tréning rendkívül hasznosnak bizonyult. Megis-

merkedtünk számtalan olyan játékkal, feladattal, mellyel nemcsak a tanári munka tehető hatékonyabbá, de a diákok hozzáállása, kommunikációja, emberismerete is. Bár a csoport nagy egyetértése miatt nem volt módunk különféle konfliktushelyzeteket elemezni, megoldani, azért kaptunk némi útmutatást és támpontot arra vonatkozóan, hogyan kezeljük a problémás szituációkat. Tanár szakos hallgatóknak csak ajánlani tudom az efféle tréningeket, hiszen ezeken nemcsak jobbnál jobb feladato-

kat, játékokat ismerhet meg az ember, hanem, ami még fontosabb: önmagát is megismerheti. A hatékony tanári léte pedig – véleményem szerint – erre van a legnagyobb szükség.

szükségeltetett némi kreativitás és logikai gondolkodás is. Célszerű volt valamiképp térben és időben realizálni a meglévő információkat, összevetni, hogy ki, hol és mikor mit csinált, milyen ruhát és kiegészítőket viselt. Az izgalmakat fokozta, hogy mindezt egy meghatározott időn belül kellett véghezvinni. Végül mindkét csapatnak

Walter János

Anyagi kultúra, művelődés és szórakozás - Újratöltve

Idén ősszel újraindult az *Életmód, anyagi kultúra, szórakozás, sport a középkori és kora újkori Magyarországon* című kurzus kollégiumunkban. Hogy mégis miről szól a kurzus, kinek ajánlható, és milyen szerepe van a művelődéstörténetnek, arról a kurzust tartó Kovács Attilát, kollégiumunk igazgatóját kérdeztem.

Mikor alakult ki ennek a kurzusnak az ötlete?

Ennek a kurzusnak az ötlete már több éve kialakult, ugyanis ennek különböző változatait tartottam már ETR-es óráként is, szakkollégiumi kurzusként is, s most egy kicsit finomítva, a témakörökön változtatva formáltam a kurzus tematikáját.

Hogyan változott a tematika?

Kivettem néhány olyan témát, ami úgy tűnt, hogy kevésbé népszerű, például településtörténet, iskoláztatás, művelődés, oktatás. Ezek helyére bekerült a szerencsejáték, társasjáték, sport, illetve külön témakörként kezeltem az „Erdők, fák, vizek, állatok”-at, ami korábban egy volt: „Környezettörténet és a zoológia”. Ez vált ketté: az egyik egy részletesebb, alaposabb

éghajlattörténet egy kis mentáltörténettel összekapcsolva, és a másik órán szintén egy kicsit részletesebb erdtörténet, vízrajz és történeti zoológia volt.

Melyik a kedvenc témád, mesélnél róla röviden?

Mindegyik témát szeretem, éppen amelyiket tartom, az a kedvencem.

És hogy látod, mik a hallgatóság által kedvelt vagy kevésbé izgalmas témák?

Nyilván vannak rendkívül népszerű témák, mint a „Férfi és női szerepek”, mely mindig nagy érdeklődésre tart számot és rendkívül szórakoztató, de vannak nehezebb témák, mint a „Bűn, büntetés” vagy a „Gyerek, család, születés, halál” témaköre. Szintén megosztó a „Viselet- és divattörténet”, hiszen a lányok ezt jobban szeretik, a fiúk kevésbé, a „Sport, szórakozás, szerencsejáték” témakör pedig a fiúknak jön be (nem általános, de az érdeklődésen ez látható).

Milyen szakosoknak ajánlod a kurzust?

Szerintem mindenkinek jó, pont azért, mert ez egy klasszikus művelődéstörténet, megspékelve egy kis életmódtörténettel, törté-

neti-kulturális antropológiával és anyagi kultúrával. Az általános műveltségnek feltétlenül része, annak ellenére, hogy valaki bölcsész, TTIK-s, vagy éppen GTK-s. Rendkívül széles a spektrum, tehát a környezettörténet, divattörténet, táplálkozástörténet, egészségügy, sport, szórakozás, büntetés témája egyaránt szerepel az órákon, s ezért mindenki találhat kedvére valót. (Az utazástörténet például a GTK-soknak nagyon izgalmas lehet.)

Milyen tudományágat képvisel a kurzus? Találkozhatunk-e az egyetemen hasonlóval?

A klasszikus művelődéstörténet már nem nagyon divat, pontosabban úgy látom, hogy sokkal specifikusabbak lettek a témák annál, hogy ilyen nagyobb ívű művelődéstörténeti kurzusokat tarthassanak a hallgatóknak. Ez inkább a két világháború között és a 70-es, 80-as években volt egyrészt népszerű, másrészt meg akkor voltak kiváló művelői ennek a területnek. Ma inkább *kicsit kilövésre szánt vadkanként* vagy fogalmazzunk úgy, hogy *utolsó Mohikánként* tartom ezt a kurzust, mert egyre kevésbé jellemzőek az ilyen kurzusok. Ugyanakkor szerintem nagyon fontosak, mert egyrészt ez általános műveltség, és a

hagyományos művelődéstörténetet ki lehet egészíteni, vagy lehet finomítani kulturális-történeti antropológiai elemekkel, mentalitástörténeti elemekkel... Mert ezt a hagyományos tudományterületet érdekesebb, aktuálisabb, modernebb megközelítésben nézzük meg. Érdekes, mert általában a művelődéstörténetről azt tartják, hogy rendkívül unalmas. A hallgatók sem szokták szeretni, mert a rengeteg adat unalmasnak, soknak tűnik, a nagyobb ívű összefoglaló művelődéstörténeti munkákat például nagyon nehezen emésztik, én ezt próbálom egy kicsit befogadhatóbbá tenni. Nálam rengeteg a példa, a sztori, a történet, a mese, hogy ez a tudományterület tényleg érdekes és szórakoztató, befogadható, szerethető legyen. Ugyanakkor pont ezek a példák azok, amik alapján megmarad maga az esemény is, a tartalom is. Ennyiben egy kicsit más, mint amit itt-ott, a stúdiókon hallgattak. Azt hiszem, talán nincs is olyan kurzus az egyetemen, amely egyszerre ennyi fajta témát fogna át. Ehhez az embernek elég biztosnak kell lennie a dolgában, így (a külső benyomás ellenére) nem egyszerű ezt a tudományt művelni. Ma már ritka, kevesen úzik, mert elég széles háttérismeret kell hozzá. Inkább az jellemző az önálló humán tudományokban is, hogy egy-egy szűk területnek a mélyfűrésására törekednek, vagy annak a szakértőjeként inkább

arra koncentrálnak, és nem végeznek kitekin-tést időben, térben. Pedig nagyon érdekes, hogy például a középkori emberek hogy viszonyulnak bizonyos körülményekhez: mit jelent számukra az idő, a tér, a sötét, a világos... Teljesen mások a fogalmak. Ezeken el sem gondolkodunk addig, amíg nem szembesülünk az- zal, hogy náluk tényleg nincsen éjszaka világítás, és mégis hogy rendezik be így az életüket, hogy szórakoznak, miként töltik el a szabadidejüket. Ez teljesen más világ, és mégis jól érzik magukat. Az is érdekes, hogy mennyire fontos a verbalitás a középkorban és a kora újkorban, hiszen ma már ilyen nem nagyon van, inkább interneten keresztül kommunikálunk. Akkor még ismeretlenek is leálltak, és órákon keresztül elbeszélgettek. És miért pont éjszaka utaztak? A csillagok miatt, hogy könnyebben tájékozódjanak. Ez nagyon érdekes korszak; más a fájdalom, a félelem, minden fogalom mást jelent, s ez szépen visszaköszön, ha külön példákat is látunk erre. Én ezt két félévig csinálom, tehát ez a 11-19. századig történeteket tekinti át.

Ezzel kapcsolatban: lesz-e folytatása ennek a következő félévben?

Nem tudom még, attól függ, hogy lesz-e időm meg energiám rá. Még nem döntöttem el, ez még a jövő

kérdése. Meglátom, milyen kurzusjavaslatok vannak, szükség van-e rá, vagy lesz-e esetleg valami hasonló... Nyilván van értelme, ha ugyanezekben a témakörökben a 18-19. századdal folytatjuk, főleg azoknak, akik jártak az első félévben, van kellő előismerete is arra, hogy jobban megértsék a 18-19. századi folyamatokat. Úgyhogy akár lehet, majd meglátjuk. Most nem is hirdettem meg ETR-ben, mert az a bajom, hogyha ETR-ben meghirdettem, akkor sokszor azért jönnek, mert a jegy a fontos, és nem a téma érdekli őket. Jobban örülök, hogyha magáért a témáért meg az előadásokért jönnek, és nem azért, mert kapnak egy jegyet, ami egy könnyű vizsgával kiváltható. Szóval inkább az érdeklődőket várom, meg azokat, akiket a téma jobban megfog.

Nagyon szépen köszönöm!

Burkolású Dica

Társadalomföldrajz

Szeptember óta, szerda esténként 17 és 19 óra között a kollégium olvasóterme egy kicsi, alig 8 fős, ámbar annál lelkesebb csapat morájától volt hangos. A diskurzusok témája, hivatalosan *A társadalomföldrajz lokális ér regionális kérdései* címet viseli, ami – könnyen kitalálható – a földrajz szakos vagy a földrajzért érdeklődő hallgatók szakkollégiumi kurzusának címét is viseli. Az órával kapcsolatos részleteket Izing Máté, elsőéves földrajz-történelem tanár szakos hallgató osztotta meg velünk.

A kurzus egy elég komplex, sokrétű témát magába foglaló címet visel. Össze tudnád foglalni, hogy pontosan milyen témákat érintettetek?

Összesen hét fő jelentkezett az órákra, aminek személy szerint különösen örültem, mert így, egy asztalt körbe ülve nagyon családias hangulatban töltöttük az órákat, lehetőség volt megvitatni a témával kapcsolatos kérdéseket mind diáktársaimmal, mind Boros tanár úrral. Minden héten más, de egymással természetesen összefüggő témákat vizsgáltunk meg. Ilyen például a *Migráció és agyelszívás* vagy az *Oroszország helyzete a II. világháború után és a XXI. században*. A témakörök összességét megvizsgálva elmondható, hogy a

tanár úr egy átfogó, de az órák mennyiségéből fakadóan nem túl mély képet szeretett volna velünk ismertetni mind a földrajz tudományának világáról, mind az egyes témakörökről.

Hogyan nézett ki egy átlagos óra felépítése? Mennyire volt hasznos a kurzus nektek, földrajz hallgatóknak az egyetemi órák mellett?

Rendkívül hasznosnak tartottam, elsőéves hallgatóként az első olyan órám volt, ahol komoly hangsúly volt a párbeszéd, a véleményformáláson, a diákokon. Ehhez Boros tanár úr szabad utat

adott nekünk, úgy gondolom, egy szakkollégiumi kurzusnak pontosan ez a feladata. Mint már mondtam, szakmai szempontból nem volt lehetőségünk kiváltképp mély ismereteket elsajátítani, aminek két oka volt. Az egyik a már említett órák mennyisége, a másik pedig, hogy nem csak földrajz (tanár) szakos hallgatók vehették fel az órát, hanem bárki, aki a

kollégium lakója, és érdeklí az óra. Ennek az volt az előnye, hogy a más szakos hallgatók saját szakuk szemszögéből vizsgálták meg az anyagot, így interdiszciplináris képet kaphattunk egy-egy témakör megvizsgálása után.

Azoknak is hasznos volt a kurzus, akik nem ezen a területen tanulnak? Mennyi volt benne a tényanyag és mennyi az érdekesség?

Boros tanár úr jól alkalmazkodott ahhoz a helyzethez, hogy nem csak földrajzosok vették fel a kurzust. Olyan formában tartotta, vezette az órákat, hogy az mindenki számára érthető legyen, sőt, mindenki be tudjon kapcsolódni. Ezért úgy vélem, számukra is érdekes volt az óra. Sok érdekességet tudtunk meg, például statisztikákat, számokat, amiket utána együtt analizáltunk.

Hogyan történt a vizsgázás?

A vizsga egy négy-öt oldalas beadandó dolgozathoz állt, anyaga egy általunk választott, a kurzusban szereplő témakör.

*Costin
Bozlárka*

A biorobotika alapjai

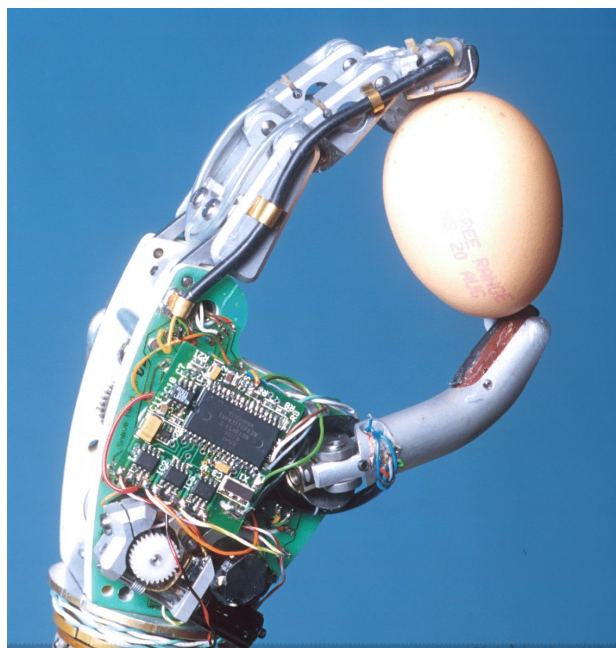
Az idei félévben rengeteg szakkollégiumi kurzus indult, főleg BTK-s és TTIK-s hallgatók számára, de az informatikus szakmacsoportnak nem volt túl sok lehetősége a választásra. Jagyugya Erik vetette fel az ötletet, mivel volt már erre példa, hogy lehetne indítani egy robotikával foglalkozó kurzust. Elég sokak érdeklődését felkeltette a dolog, és mivel sikerült oktatót is találni, csak időpontot kellett keresni. Végül csütörtökön került megrendezésre az óra pontban 18:30-kor.

A kezdeteknél próbáltuk pontosan meghatározni, hogy mit is szeretnénk a kurzus időtartama alatt elérni. Mivel elég sok szakról gyűltünk össze (programtervező informatikus, mérnökinformatikus, molekuláris bionika), eléggé nagy volt a lehetőségek tárháza. Végül az

lett a döntés, hogy 3-4 fős csoportokban dolgozzunk az órán kívül egy projekten, az órán pedig át vesszük a hozzájuk tartozó elektronikai alapismereteket, valamint bemutatót tartunk a projektek állásáról.

Többen próbálkoztak EKG-val és EEG-vel vezérelt programok, valamint gépek tervezésével (pl.: játékok vagy életműködés-figyelés), de volt terv robotporszívóra is.

Az órán átvett elektronikai alapismeretek nagyon fontos alappillérei voltak mind az órai projekteknek, mind az idei és a jövő félévi tárgyainknak, ide sorolva a *Fizika I-II.* és az *Elektronika* kurzusokat is. Az idő előrehaladtával eléggé mélyen érintettük az informatika

mérnöki oldalát, foglalkoztunk kondenzátorokkal, tranzisztorokkal, kapcsolási rajzokkal, gyakorlati elemek is előkerültek, mint például hajtómotorok, amelyek a robotikában fontos szerepet játszanak.

Sajnos a projektek megvalósítására nem maradt idő, hiszen a félév végi hajtásban nem adódott lehetőségünk a többi tárgyra való készülés mellett a robotok megépítésére.

Mindent összefoglalva maga a kurzus elérte a célját, felkeltette az érdeklődésünket a robotika iránt, megadta a tantárgy elektronikai alapjait és bemutatta a gyakorlati oldalt is.

Jagdyugya Erik

Immunológia biológus szemmel

A biológia szakosoknak ebben a félévben is indult kurzus a szakkollégiumban. Két biológia szakos hallgatót, Erdei Stefániát és Almási Évát kérdeztük róla.

A legtöbb, nem biológiai érdeklődésű ember számára talán csak egy homályos fogalom az immunológia. Elmesélnétek, hogy konkrétan mit jelent?

Stefi: Az immunológia az a tudományág, amely az immunrendszerrel, vagyis a szervezet védekező szervrendszerével, annak mechanizmusával foglalkozik.

Ha jól tudom, az óra neve egészen pontosan *Immunológia nem csak biológusoknak*. Valóban megérti a tananyagot olyasvalaki is, aki nem biológia szakos, és csak a középiskolai biológiatudásra támaszkodhat?

Stefi: Igen. Gácser tanár úr úgy választotta ki az előadások témáit, hogy ne legyen annyira tömény, mint az egyetemi előadásai. Nyilván néhány alapfogalmat kell tudni ahhoz, hogy a lényeget megértsék, de ezeket a tanár úr elmagyarázta a kurzus kezdetén.
Évi: A kurzus arra fókuszál, hogy a leghétköznapibb immunológiai jelenségek hátterét

ismerjük meg; mi történik a szervezetünkben egy fertőzés során, miért lépnek fel gyulladásos reakciók a testünkben, mi az oka annak, hogy bizonyos kórokozók ellen nincs, mások ellen létezik védőoltás, miért lesz kevésbé hajlamos az allergiára az, aki kiskorában vidéken lakik, háziállatai vannak.

Miről tanultok a kurzuson? Inkább elméleti jellegű, vagy gyakorlatiasabb az óra? Végeztek esetleg valamilyen kísérletet?

Stefi: Inkább elméleti jellegű a kurzus, hiszen a kollégiumban nem igazán vannak eszközök a kísérletekhez, ez gyakorlati tudást is igényelne, illetve az immunológiai témájú kísérletekhez legtöbbször modellállatok sokaságára van szükség.

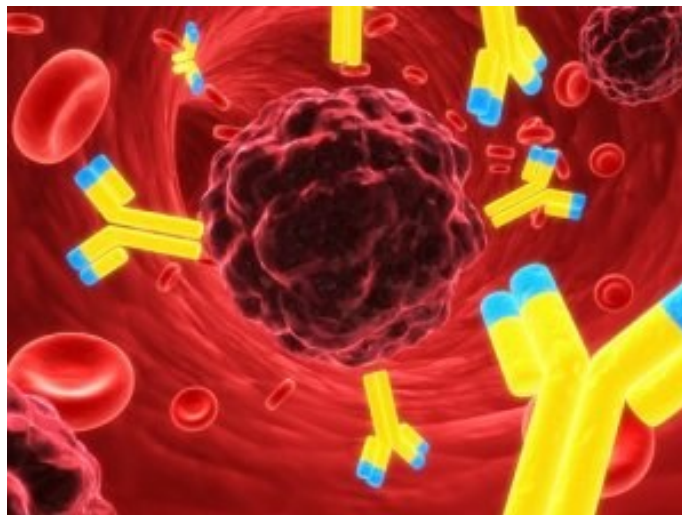
Évi: Ennek ellenére rengeteg el-

méleti, etikai kérdés merül fel ezzel a tudományággal kapcsolatban, foglalkozunk például a védőoltás nagy dilemmájával, az állatkísérletek pro és kontra érveivel, a kozmetikai ipar bekapcsolódásával a tudományos kísérletezésbe, de egyik órán például tudományos csalások volt a téma.

Mit tudtok hasznosítani a kurzuson tanultakból? Olyan tudást kaptok, melyet amúgy nem szereznétek meg a kötelező tárgyak keretein belül? Más biológia szakos tárgyakon is tudjátok hasznosítani az itt tanultakat? Esetleg a hétköznapokban hasznosítható valami, amit itt tanultok?

Stefi: Biológusként nekünk nem adott olyan sok új információt ez a szakkollégiumi kurzus,

mivel nem mélyedtünk bele a komolyabb, tudományosabb hátterekbe, csak amennyire szükséges volt ahhoz, hogy mindenki számára érthető legyen például az adott fertőzés, de a 4. félévben kötelező kurzus az *Immunológia*. Csak biológusoknak. :)

Évi: A nem biológusoknak viszont sok fontos és hasznos információt nyújt a kurzus, más szemszögből mutat be olyan hétköznapi dolgokat, amikkel mindenki találkozik élete során, viszont itt így a háttérmechanizmusok is világossá válnak.

Stefi: A hétköznapiokban szerintem a védőoltás téma volt a leghasznosabb, sokan nincsenek tisztában az oltások jelentőségével és tiltakoznak ellene úgy, hogy nem ismerik sem a betegség, sem az oltás következményeit. Emellett inkább érdekességeket tudtunk meg, azokkal viszont lehet menőzni, hogy miket tudunk!

Lesz a kurzusnak folytatása, vagy más témában indul a biológia szakosoknak a következő félévben szakkollégiumi óra?

Stefi: Nem tudjuk, lesz-e folytatása a kurzusnak, vagy hogy mi lesz

a következő félév természettudományos kurzusa, kíváncsiak vagyunk rá. Lili mindig igyekszik olyan kurzusokat szervezni nekünk, amivel a jövőben találkozunk az egyetemen, így egy kis betekinthetést nyerhetünk az előttünk álló „mumus” tárgyakba is. Viszont ettől függetlenül mindenkinek ajánlom, bátran jelentkezzenek, ezeken a kurzusokon egy csepp biológiai háttér mellett sok érdekességet tudhatunk meg.

Danyi Jeldi

A Magyar Királyi Honvédség Története 1920–1945

Ebben a félévben került sor a kissé szárazra sikeredett címben említett kurzus megrendezésre, amely téma ma is, mint általában a 2. világháború, töretlenül népszerűnek mondható és kifogyhatatlan muníciót szolgáltat a történészeknek, művészeknek, számítógépes játékok készítőinek, de még a politikusoknak is, vagy akár a filmeseknek. Sajnos a hazaiaknak kevésbé, de semmi gond, akik nem iga-

zán rajonganak a vérgőzös jelenetekért, azoknak még mindig ott van a *Magyar Nemzeti Filmalap* 280 millió forintos támogatásával készült, a hvg.hu által csak „pikáns filmvígjáték”-ként meghatározott *Coming out*. Ellenben a *Filmalaph*nak nem volt pénze az elmúlt hetekben mozikba kerülő *Drága Elza!* című, első igazán magyar háborús filmnek mondható alkotásban, mely akár segíthetné (az oktatásban is!) a kurzus témáját ké-

pező, alapvetően nemzeti tragédiát jelentő időszak feldolgozását. A rövid kitérő után újra felvéve történetünk fonalát, e rövid írásban szeretném összefoglalni számotokra az előadások tartalmát és a kurzussal kapcsolatos általános tapasztalataimat.

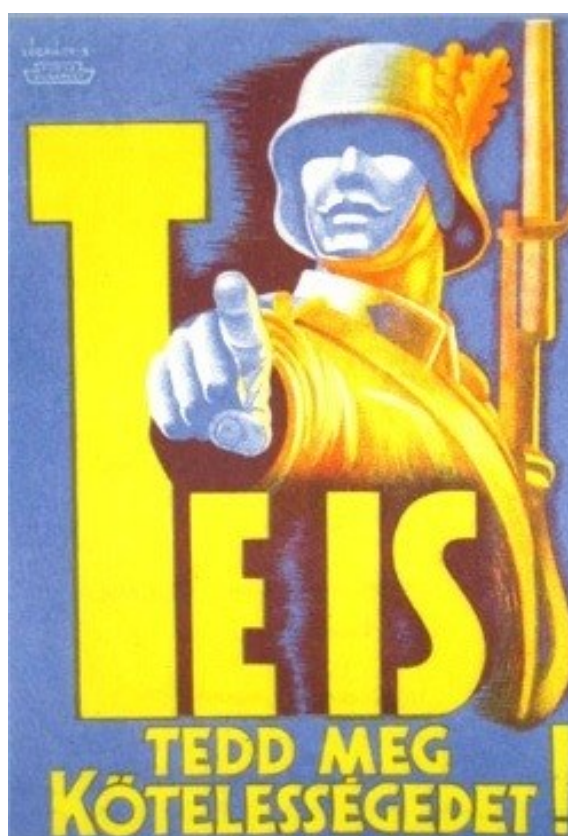
A Magyar Királyi Honvédség 1920 és 1941 közötti történetét két előadásban hallhattuk dr. Kiss Gábor Ferenc adjunktustól,

a SZTE-JGYPK oktatójától. A trianoni békediktátum korlátozásai súlyosan érintették a fegyveres erőket is, megfosztva azt a korszerű fegyverzettől (légierő, harckocsik, nehéztüzérség stb.), maximális létszámát pedig 35 ezer főben határozta meg. Emellett egyéb más olyan kitévelt tartalmazott, amelyek minimálisra csökkentették az ország védelmi képességeit, még a szomszédaival szemben is. A változást az ún. Győri-program és a bledi egyezményvel elnyert fegyverkezési egyenjogúság hozta el. Immáron nyíltan lehetett fejleszteni a hadsereget. Az ország sikeres revízióba kezdett: visszatért az anyaországhoz 1938-ban a Felvidék egy része, 1939-ben Kárpátalja, 1940-ben Észak-Erdély, 1941-ben pedig a Délvidék.

Dr. Andaházi Szeghy Viktor százados, a Hadtörténeti Könyvtár vezetője az 1941-1942 közötti időszakkal foglalkozott. Magyarország 1941. június 27-én lépett be a háborúba Németország oldalán. A Magyar Királyi Honvédség a szovjet Vörös hadsereg képében olyan ellenséggel találta szembe magát, amelyre nem volt felkészülve, nem készíthették fel. Ettől függetlenül az ún. Kárpát-csoport, majd az abból kiváló Gyorshadtest sikeresen teljesítette a rábízott feladatokat.

Dr. Horváth Csaba alezredes a

Hadtörténeti Intézet és Múzeum parancsnokhelyettese a magyar hadtörténet egyik legnagyobb tragédiájáról, a magyar királyi 2. honvéd hadsereg Don menti harcairól beszélt. A németek a Moszkva alatti kudarc után a teljes magyar haderő keleti-frontra küldését követelték, ezt sikerült lealkudni a magyar királyi 2.

honvéd hadseregre. A magyar csapatok a Don folyónál igen súlyos hídfőcsatákat vívtak a szovjetekkel, és kezdettől fogva világos volt, hogy a hadsereg nem lesz képes a rá kiszabott frontszakaszt megvédeni egy esetleges támadástól. Az 1943. január 12-én és 14-én meginduló szovjet ellentámadás következményeként a magyar arcvonal szétszakadt, és a hadsereg a megsemmisülés szélére került.

Dr. Ravasz István alezredes felvázolta a magyarországi hadműveletek szakaszait, majd részletesen beszélt az erdélyi hadműveletekről. A háború alatt építették ki az Észak-Erdélyt körülölelő Kárpátokban az Árpád-vonalat, mely a maga alkalmazási elveivel, építészeti megoldásaival egyedülállónak mondható. Egészen a kiürítéséig nem voltak képesek áttörni a szovjet csapatok. A harcokban jól szerepeltek a székely határvédelmi erők katonái. A tordai csatában a magyar csapatoknak, némi német segítséggel, sikerült jelentős ideig feltartani a szovjet-román erőket.

Az utolsó előadást dr. Olasz Lajos, az SZTE-JGYPK adjunktusa tartotta a Magyar Királyi Honvéd Légierő történetéről. A légierő fegyvernem a modern háború elengedhetetlen kelléke, melynek felállítását a trianoni békediktátum megtiltotta Magyarországra számára. Természetesen törekedtek idehaza a fegyvernem alapjainak lerakására. A fegyverkezési egyenjogúság elnyerése a

fegyvernem szabad fejlesztését tette lehetővé. Kezdetben olasz eredetű gépek domináltak, de a háború alatt a német technika nyert teret a légierőn belül. A magyar légierő számára a szövetséges légitámadások jelentették a legnagyobb kihívást, melyek során a magyar vadászrepülő sokszoros (általában több tízszeres) túlerővel vették fel a harcot.

Nagyjából ez volt a kurzus tartalma. Az előadások során termé-

szetesen olyan kérdések is megfogalmazódtak, amik gyakran kerülnek elő napjainkban a témával foglalkozó történészek vagy nem történészek vitáiban. A két legfontosabb kérdés a háborúba való belépés elkerülhetősége, másik pedig az abból való kilépés lehetősége volt. A kérdésfelvetésből kialakuló diskurzusok során az első kérdésre a válasz a határozott nem volt. Az ország geopolitikai helyzetéből fakadóan nem kerülhette el a háborús szereplést. Egyedül a

belépés szükségességének ideje vitatható. A második kérdésre adható válaszban megint előjön a geopolitika. Az adott háborús helyzetben és egyéb tényezők miatt a kiugrásnak igen kicsi esélye volt.

Összességében, akik nem vettek részt a kurzuson, azok eléggé sajnálhatják. Az előadók szakmai elismertségéhez képest gyakran nagyon kevesen vettek részt az előadásokon, pedig tíz „pikáns filmvígjáték” sem ért fel egyetlen alkalomhoz sem. Bár aki is-

mer, joggal vádolhat elfogultsággal. A következő félévre is terveztünk hadtörténeti témájú előadásokat, és mindenkit bátorítok a részvételre. Nem csak magad miatt (ahogy azt mondani szokták), hanem mert szakkollégista vagy, nem egy átlagos bokorugró, így a szakkollégium felé is tedd meg azt, amit egyébként a második világháborús plakáton is olvashatsz.

Kis Csaba!

Értelmiségi műhely a Kék teremben

Filep Tamással, a *Válogatott fejezetek a társadalomtudományokból* kurzus vezetőjével készítettem interjút a kurzusra való figyelem felhívása érdekében.

Mit takar az általad vezetett kurzus címe? Milyen típusú ez a kurzus valójában?

A *Válogatott fejezetek a társadalomtudományokból* cím magáért beszél. A kurzus elég átfogó, ebből adódóan nem tudtunk egy specifikus címet adni neki. A filmkurzus elindítása előtt különböző fejezeteket választottunk ki a társadalomtudományi szekciókból. A félév során érin-

tett témák legfőképpen pszichológiai, emberi gondolkodásmóddal kapcsolatosak, ezeket filmekken keresztül mutatjuk be. A vetítéseket pedig minden alkalommal elemzések, következtetések, viták zárják le.

A vetített filmek ezek szerint minden bölcsészhallgató számára kiemelt tanulsággal szolgálhatnak, de mi a helyzet a más karokról érdeklődő hallgatókkal?

Az egész kurzusnak az volt az alapötlete, hogy szaktól függetlenül találkozzanak az emberek, együtt gondolkodjanak, nézőpontokat cseréljenek, vitatkozzanak.

A filmek kapcsán megvitattunk bizonyos társadalmi jelenségeket, problémákat, melyekhez mindenki hozzáadhatja a saját tudását, ezáltal egy értelmiségi műhelyet létrehozva. Úgy gondolom, hogy a szakoktól függetlenül mindenki benne van az értelmiségi gondolkodás iránti igény, ezáltal sikeres és ösztönző lehet a közös munka.

Természettudományos beállítottságú ember lévén hogyan filmkurzust indítottál?

Elemezni nagyon szeretek, és az analitikus gondolkodásmód is közel áll hozzám, továbbá kifejezetten érdeklődő vagyok a

filmek iránt. Már gimnáziumban is szerveztem ilyesmit, illetve 3 éven át rendszeresen feljártam Budapestre egy tehetséggondozó műhelybe, ahol filmeket elemeztünk kortárs írókkal, filmesztétákkal. Ezek a tapasztalatok számomra nagyon fontosak, meghatározóak voltak. Együtt fejlődhetünk a filmekkel, és én ezt a folyamatot nagyon szeretem.

Mennyire sikerül a hallgatókkal együtt megvalósítanod egy „értelmiségi műhelyet”?

Szerintem jó úton haladunk ez ügyben, viszont még színesebb lehetne ez a folyamat akkor, ha több hallgató járna a kurzusra, és több szubjektív nézőpont kerülne elő. A felmerülő problémák megvitatása a szakkollégiumi kurzusra járó 7-8 fővel is tökéletesen működik, de azt szeretném, ha több megvilágításból vizsgálnánk a dolgokat, és ha több szakról érkezett kollégista tudná megosztani egymással a véleményét.

A tavaszi félévben én is hallgatója voltam a kurzusnak. Miben tér el a mostani filmkurzus az előzőtől?

Minden félévben olyan filmeket nézünk meg, melyeket az előzőekben még nem láttunk. Igyekszünk mindig újabbakat válogatni. Idén az utópiák és disztópiák mellett bekerültek olyan filmek is a tematikába, melyek egy kicsit hatványozottabban a jellemfejlődéssel

kapcsolatosak. Nemcsak diagnózist próbálunk meg felállítani, hanem azt keressük, hogy mit kellene másképp csinálni, milyen lehetőségeink vannak. Az idén több ilyen film is bekerült a tematikába. Idén például megnéztük A békés harcos útját, a Gattacát, az Animatrixot, valamint az Ūrodüsszeiát is.

Minden témához kapcsolódik egy film? Vagy minél jobban arra törekedtek, hogy a jellemfejlődés toposza egyre jobban kibontakozzon a vetített filmek alatt?

Mindegyik film egy kicsit más szegmensét hangsúlyozza a felvetett problémáknak. Minden rendező más, ezáltal a lényeg és a megragadott szimbolika is más, de igyekeztünk a jellemfejlődés gondolatvonalán maradni.

Milyen követelmények vannak a kurzus teljesítésére vonatkozóan?

A filmekben és az azokat követő vitákon is kötelező megjelenni, illetve fontos, hogy a kurzuson résztvevők mindenképp aktívak legyenek. A másik követelmény egy hosszabb távú célhoz kapcsolódik, a közeljövőben egy film-elemzésekből álló kötetet, egy szakkollégiumi füzetet szeretnénk létrehozni, és ennek megjelentetéséhez szükséges majd a kurzus végén egy, a hallgatók által megírt néhány oldalas összefoglaló, a kurzus tematikájából szabadon kiválasztott filmről.

Ha jól értem, külön vizsga nem lesz akkor a kurzusból, de egy sokkal kreatívabb megoldást választva a kollégium javára tudod fordítani a kurzus anyagát és a szakkollégisták kreativitását is.

Igazából számon kérni azt, hogy milyen gondolkodást sajátítottak el, nem nagyon lehet, és legalább így produktív eredménye is lesz az együtt eltöltött időnknek.

Mikorra tervezitek, hogy megjelenjen ez a filmelemzésekből álló kötet?

Amikor lesz rá pályázati pénz. Már az előző kurzus alkalmával is terveztük, de még várunk a megfelelő forrásokra.

A következő félévben is megfogod tartani a kurzust valamilyen más téma keretében?

Szerencsére még nagyon sok olyan jó film van, amit nem láttunk, szóval folytatjuk a jelenlegi tematikát új alkotásokkal kiegészítve.

Mit üzennél, miért érdemes járni erre az előadásorozatra?

Ha olyan társaságot keresnek, ahol együtt gondolkodhatnak, fejlődhetnek és tanulhatnak másoktól, akkor ez a kurzus nagyon jó lehetőséget biztosít egy szerteágazó világszemlélet kialakítására. Természetesen azokat is szívesen látjuk, akik csak szeretnének egy érdekes film mellett kedd este ki- kapcsolódni.

Papp Dóra

Retró karácsony

December 24-e, valamikor a hetvenes években, valahol kis hazánkban. Túl az egyik legnehezebb ponton, a karácsonyi bevásárláson, ám még mindig az ünnepi sűrűség-forgás közepette. A család egyszerre izgatott, ideges, kicsit fáradt, de még mindig lelkes.

Amíg anyuka a konyhában tesz-vesz, készíti a jellegzetes karácsonyi menüt, na meg a

zserbót és a bejglit, addig apuka a nagyszobában foglalatoskodik a fenyőfa körül. A súlyos *fenyőfatalpba* nem is olyan egyszerű beleszuszakolni a fácska törzsét! Fenyőtüske és lefarigcsált fadarabok mindenhol...

Miután kész a remekmű, – vagyis végre helyén a karácsonyfa – jöhetnek is a *díszek* szépen sorjában! Szivárványszín gömbök, csillogó jégcsapdíszek, girlandok, arany- és ezüstsín boák, na meg vidám figurák

várják, hogy felkerülhessenek a fára. Az ágakra csíptethető gyertyákról nem is beszélve. Nem is kell már sokáig várakozniuk, nyílik a szobaajtó, és két mosolygós lurkó rájuk is veti magát. Mennek is fel szép sorban mind a fára!

Anyuka – megszakítva a főzést – a nappaliba siet, hogy kiegészítse a díszítést. Leporolja és a kávéasztalka közepére helyezi a kis, agyagból készült *betlehemet*. Előkerül egy csomag *Meteor csillag-*

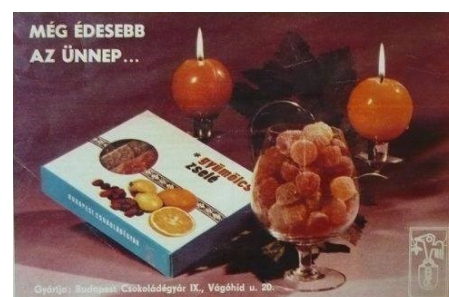

szóró, és már bogozódik is ki a csupaszín *égősor*. A *Konzum szaloncukor* egy kis kosárba, a pasztellszín *habkarikák* egy kínálóba, a cukorral meghintett *gyümölcszselé* pedig egy üvegedénykébe vándorol. A gyerekek, megunva a fadísztést, visszatérnek játékaik

birodalmába, így anyuka és apuka becsomagolhatja az ajándékokat. Mi minden kerül majd a fa alá!

A délután vidám szánkózással és hógolyócsatával telik, a kis család még egy mókás hőembert is megépít. Fején anyuka régi, már használaton kívüli lyukas *lábosa*, nyakában *babos kendő*, szemei és gombjai fenyőtobozok, orra

sárgarépa, mosolygós szája gally.

Visszatérve az otthon melegébe, a vizes kesztyűk már a radiátoron, az átfázott gyerekek pedig a televízió előtt száradnak. Anyuka ezalatt vacsorára terít, előkerül az *ünnepi étkészlet* és a *karácsonyi abrosz* is. Hamarosan már mindannyian falatoz-

zák a finomabbnál finomabb ünnepi étkeket, a *halászlevet*, a *rántott halat* és hasonló finomságokat. A süteményeknél a két kicsi már láthatóan türelmetlen: izgatja a fantáziájukat, hogy milyen meglepetést hoz nekik a *Jézuska*.

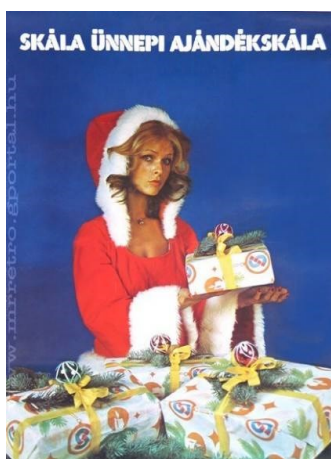
Vége a vacsorának, jöhet az ajándékozás! A kisiú határozottan tépegeti a csomagolópapírt,

míg a kislány inkább megszeppenve bontogatja ajándékait. Őt még jobban elvarázsolja a csengőszó, a világító és forgó karácsonyfa, meg a rejtély, hogy hogyan surrant be idén is észrevehetetlenül a kis

Jézus a sok-sok meglepetéssel... És milyen szép dolgok kerülnek elő a díszes papírokból! A kisiú egy *csengős mozdonyt* és egy *felhúzható motort* kap, a kisle-

ánya egy csíkos *búgó csigát* és egy *Mazsola*-figurát. Nagy az öröm! Apuka egy nagy ajándékosmaggal lepi meg anyukát, amit a *Skálában* vásárolt neki, anyuka pedig egy mustársárga *Babetta moped* boldog gazdájává varázsolja apukát.

A család játszik egy parti *Gazdálkodj okosan!*-t, *karácsonyi dalokat* hallgat *bakeliten*, és még arra is jut idő, hogy megnézzék a rokonoktól kapott ünnepi *képeslapokat*. Énekelnek, nevetnek, mókáznak, néhány óra idejére minden gondjukról-bajukról megfeledkeznek. Aztán nyugovóra térnek, ki-ki a saját szobájába. Anyukának ezúttal

mesét sem kell olvasnia, hiszen gyermekei a sok-sok karácsonyi élményben úgy elfáradtak, hogy amint ágyba kerülnek, már az igazak álmát is alusszák. Mosolyogva álmodnak meseszépet a *karácsonyfáról*, a *hóemberről*, a *szaloncukorról*, a *kis vonatról* és *Mazsoláról*...

Lengyel Móra

Csekő Richárd:

Decemberi reggel

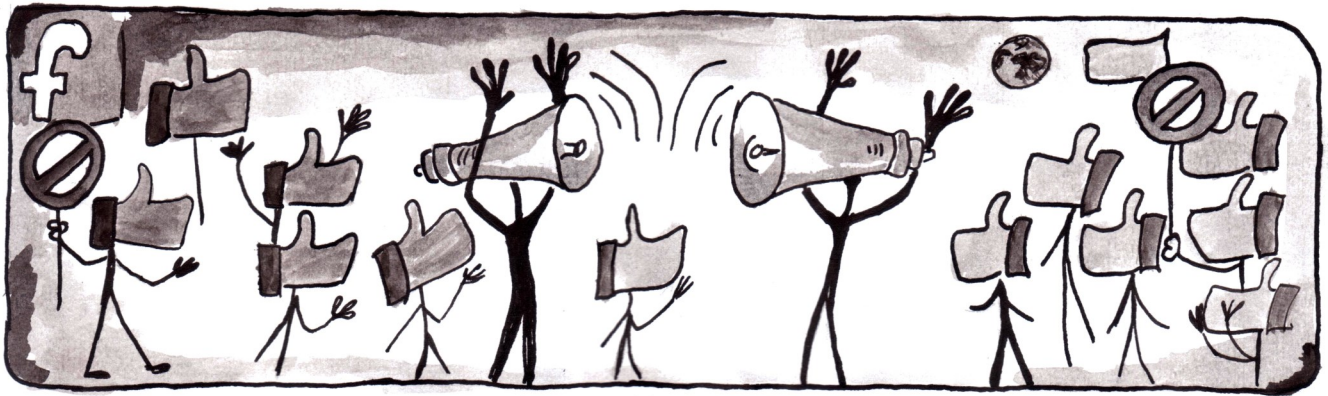
Egy csepp - csak harmat - csordogál,
kacagva zuhan mélyrepülésben
csattan a jégen, millió kristály
szanaszéjjel, tündöklő táncot jár,
csillan a csepp csoda lenn végzetében;
jégbe olvad élte s új születésben
boldog permetként leng szemfedelén,
majd tovaszáll a szélben, hazafelé...

Gördül a függöny, az ég reped széjjel,
gombolyagba tekeredik csendben az éjjel,
gondolatban nyújtózik a decemberi reggel,
s tűnődő sugárfonat indul most meg fejjel
előre, a nagy világot körös-körbenyalva
szikratáncot lejteti a hóban s halva
szétterülni a dérlepte küszöbre, melyre
ziháló zimankó-család fészkelte rá remegve.

Az elfeledett, elfedett ablakok tövébe
szirmot bontó jégvirág dala tör be:
az ifju virágok fej-felütve harapnak
a roppanós hús légből egy hatalmast,
és álmos sugárpilláit rebegtetve kel ki
a hajnalhasadás örök bajnoka, a messzi
izzó korong, a hűtlenül hőtlen, lelki
szerelmese a tájnak, csak néz a hótükörbe,
bámul - k ámultában felhők fonják körbe,
s glóriába vonja önnön tiszta fénye.

Végét éli most már a sápadt fényű hajnal,
s a friss levegő megtelik sok zajjal:
csilingel a nevetés, jóleső sóhajjal,
és a fiatal Tél vidám nagy kacajjal
játszik a megannyi boldog gyerekhaddal.
Kék kaleidoszkóp örvénylik az égen,
kék-fehér tündérek táncolnak a jégben,
míg kócos kis hópihék kergetőznek szépen;
szívből örül a táj a December ölében...
A hús derű s a szenvedély egymáséi télen.

2013. 12. 04.

Nardai Alexandra

Móra Nyúz - a Móra Ferenc Kollégium lapja. Megjelenik 120 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Főszerkesztő: Danyi Ildikó

Tördelőszerkesztő: Danyi Ildikó

Olvasószerkesztő: Nowosielski Diána

Korrektúra: Danyi Ildikó

Szerzők: Apjok Vivien, Costin Boglárka, Csekő Richárd, Danyi Ildikó, Drozdik Evelin, Filep Tamás, Kiss Máté, Lengyel Nóra, Maksa Balázs, Mihácsi Bettina, Nagy Noémi, Nowosielski Diána, Ondok Tamás, Papp Ágnes, Szekeres Tamás

Borítórajz: Nardai Alexandra

Képek, illusztrációk: Kujbus Tamás, Maksa Balázs, Mihácsi Gabriella, Nardai Alexandra

A további képeket internetes oldalak segítségével közöltük.

<http://daganatok.hu/res/img/1015/leukemia-limfoma-verkeringes-2-300.jpg>
<http://nyelvjatek.hu/nyelvjatek-nemet%20ozaszlo3d.png>
<http://www.tozsdeforum.hu/wp-content/uploads/2013/04/spanyol-z%C3%A1szl%C3%B3-130405-1024x716.jpg>
<http://despto.org/files/2014/11/luv-tchr.gif>
http://www.balancinghome.com/wp-content/uploads/2012/04/Teacher_Appreciation.jpg
<http://www.guttrater-ritterschaft.at/images/tischsitten.jpg>
http://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/1/1e/Woodcut_Bowling_16th_century.jpg
http://www.piacessprofit.hu/images/ups/7167_small.jpg
http://nemnemsoha.gportal.hu/portal/nemnemsoha/image/gallery/1252226133_53.jpg
http://www.occupycorporatism.com/wp-content/uploads/2013/07/susanne_posel_news_-Getty011713_BrainWaves.jpg
http://www.pc.rhul.ac.uk/staff/J.Zanker/old_web_stuff/teach_previous/PS3060/L5/PS3060_5_files/Losh-t.gif

blog.xfree.hu
 borsonline.hu
 comment.blog.hu
 koma-retro.blogspot.com
 totalbike.hu
 life.hu
 kep-ter.blogspot.com
 szegedma.hu

jofogas.hu
 galeriasavaria.hu
 kastelykert.blog.hu
 olx.hu
 retronom.hu
 retrogastro.blog.hu
 fozocske.net.hu
 hotdog.hu